

Est kapitola 2.

[1] Po těchto událostech, když rozhořčení krále Achašveróše opadlo, vzpomněl si na Vašti, na to, co učinila, i na to, jak o ní bylo rozhodnuto. [2] Tu řekli královští panoši, kteří ho obsluhovali: "Nechť jsou vyhledány pro krále dívky, panny půvabného vzhledu! [3] Král nechť ustanoví ve všech krajinách svého království dohlázele, aby shromáždili všechny dívky, panny půvabného vzhledu, na hrad v Šúšanu do ženského domu pod dohled královského kleštěnce Hegaje, strážce žen, kde se jim poskytne náležitá péče. [4] Ta dívka, která se králi zalíbí, stane se královnou místo Vašti." Králi se návrh zalíbil a učinil tak. [5] Na hradě v Šúšanu byl jeden žid jménem Mordokaj, syn Jaíra, syna Šimeího, syna Kíšova, Benjamínek. [6] Byl přestěhován z Jeruzaléma s přesídlenci, kteří byli přestěhováni spolu s judským králem Jekonjášem, kterého přestěhoval babylónský král Nebúkadnesar. [7] Vychovával Hadasu neboli Esteru, dceru svého strýce, protože neměla otce ani matku. Byla to dívka krásné postavy a půvabného vzhledu. Po smrti jejího otce a její matky ji Mordokaj přijal za dceru. [8] Když se rozhlásil králův výrok, totiž jeho zákon, a mnoho dívek bylo shromážděno na hradě v Šúšanu pod dohled Hegajův, byla vzata i Ester do královského domu pod dohled Hegaje, strážce žen. [9] Dívka se mu zalíbila a získala jeho náklonnost. Neprodleně jí poskytl náležitou péči i přiděly jídla. Přiděil jí též sedm vyhlédnutých dívek z královského domu a přemístil ji i její dívky do nejlepší části ženského domu. [10] Ester neoznámila nic o svém lidu a o svém původu, protože jí Mordokaj přikázal, aby to neoznamovala. [11] Mordokaj se denně procházel před nádvořím ženského domu, aby se dozvěděl, jak se Estefe daří a co se s ní děje. [12] Na každou dívku přicházela řada, aby vešla ke králi Achašveróšovi, po uplynutí dvanácti měsíců, podle zákona pro ženy. Tak dlouho totiž trvaly přípravy: šest měsíců mazání myrrovým olejem a šest měsíců balzámy s ostatní náležitou ženskou péčí. [13] Pak vcházela dívka ke králi. Vše, oč si řekla, jí bylo dáno, když měla z ženského domu vejít do domu krále. [14] Za večera vešla a za jitra se vracela do druhého ženského domu pod dohled královského kleštěnce Šaašgaze, strážce ženin. Ke králi už nevešla, ledaže by si ji král oblíbil; pak byla zavolána jmenovitě. [15] Když přišla řada na Esteru, dceru Abíhajila, strýce Mordokajova, kterou Mordokaj přijal za dceru, aby vešla ke králi, nežádala nic, než co řekl královský kleštěnek Hegaj, strážce žen. A Ester získala přízeň všech, kdo ji spatřili. [16] Tak byla Ester vzata ke králi Achašveróšovi do jeho královského domu desátého měsíce, to je měsíce tebetu, v sedmém roce jeho kralování. [17] Král si Esteru zamiloval nade všechny ženy; získala jeho přízeň a náklonnost nade všechny panny. Na hlavu jí vložil královskou korunu a ustanovil ji královnou místo Vašti. [18] Potom král uspořádal veliký hodokvas pro všechny své velmože a služebníky, hostinu k Estefině počtě. Poskytl také krajinám úlevy a udílel počty, jak se sluší na krále. [19] Když se podruhé shromážděovaly panny, seděl Mordokaj v královské bráně. [20] Ester dosud nic neoznámila o svém původu a o svém lidu, jak jí Mordokaj přikázal. Židila se jeho slovy, jako když byla u něho a on ji vychovával.- [21] V oněch dnech, kdy Mordokaj seděl v královské bráně, rozlítili se Bigtan a Tereš, dva královi dvořané ze strážců prahu, a chtěli vztáhnout ruku na krále Achašveróše. [22] Ale Mordokaj se o té věci dozvěděl, oznámil to královně Estefe a Ester to řekla Mordokajovým jménem králi. [23] Záležitost se vyšetřila, vina byla prokázána a oba byli pověšeni na kůl. Pak to bylo zapsáno před králem do Knihy letopisů.